

Oscar nélkül

2012 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

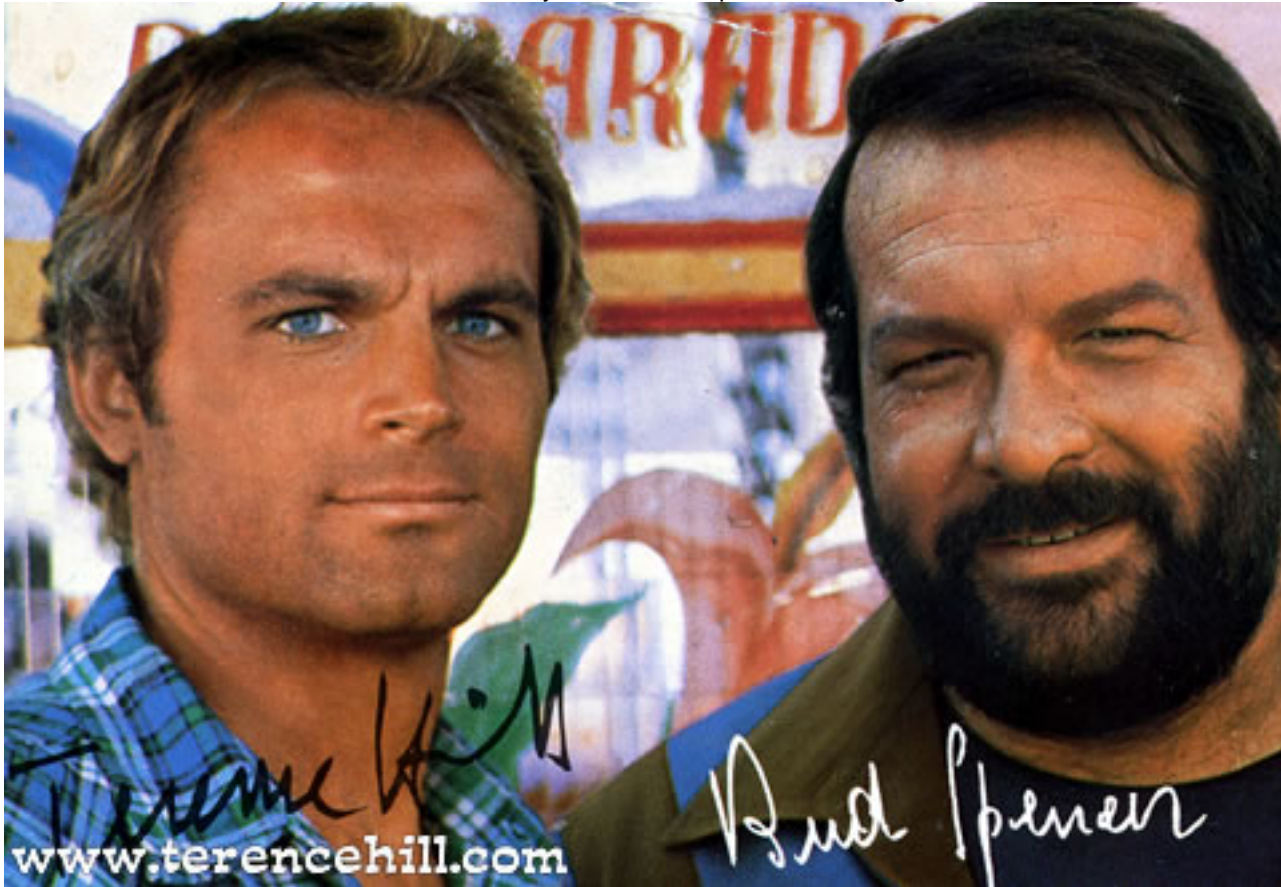
- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Emlékszem azokra az id?kre, amikor a könyvespolcomon végigtekintve hatalmába kerített a régi id?k után érzett nosztalgia. Minden egyes történethez, amelyet méltónak tartottam a meg?rzésre, számos érzés, gondolat és emlék köt?dött, amelyek örök id?kre beívódtak az ember szívébe, és amelyekt?l senki meg nem válna a világ minden kincséért sem.

Aztán, az évek múlásával észrevettem, hogy már nem csupán a könyvek okoznak bennem vágyódást az olykor elfeledettnek hitt, de a lélek mélyén mindig ott bujkáló ártatlan emlékek iránt, hanem ifjúkorom régi, kedves filmjei is. S némi keserédes érzéssel gondolok arra, hogy bár nyerhet manapság egy film mérhetetlen számú Oscar-díjat, kaphat bármilyen jó kritikát a filmes szakértők?, azok az idők végképp tovavesztek számomra, amelyek személyes klassziszokat, kedvenceket, maradandó élményeket voltak képesek belém égetni.

Bud

Spencer és Terence Hill, a két nagy múltú komédiás soha semmiféle komoly szakmai vagy kritikai díjat nem nyert mérhetetlen hosszú filmes karrierje során. Csupán egy nem túl nagy számú, de annál lelkesebb és kitartóbb rajongótábor, akik másodszor, harmadszor, tizedszer is megnézik a *Kincs, ami nincs*, a *Nincs kettő négy nélkül* vagy az *Ördög jobb és balkeze* című bolondozásukat. Akik sok-sok évtized után is szállóigeként emlegetik fel a súlyos pofonokat vagy a rettentő aranyos beszólásokat, és hozzám hasonlóan üdvözült nosztalgiával gondolnak vissza az izgalomra, ami mindig a hatalmába kerítette őket, valahányszor megtekinthették a duó legújabb produkcióját.

Természetesen nem szabad elmenni a tény mellett, miszerint a páros leginkább Európában, s ezen belül is hazánkban vált igazán népszerűvé és elismertté, amihez nagymértékben hozzájárult az emlékezetes szinkron is. Bujtor István és Újréti László keltették életre számunkra a figurákat; általuk, közreműködésükkel nyújtottak Bud Spencer és Terence Hill filmjei igazi, maradandó élményt és emléket.

Nem voltak azok mérföldkövek a film rögzös országútján. Nem voltak mély és velős mondandók elrejtve a bunyók között, és nem is vette őket senki túlságosan komolyan. De akkor is, a szó legszorosabb értelmében jó filmek voltak, mert szórakoztattak, megnevettettek, kikapcsoltak. Élvezetesesek és viccesek voltak, továbbá nem törekedtek kerülőutas módszerekkel propagandát és önértéket belenevelni a nézőkbe, mint a mostanság oly népszerű, futószalagon gyártott nonszenszek.

Valószínűleg a későbbiekben sem fogják díjakkal elhalmozni őket, bármennyire is megérdemelnék. Cserébe viszont a közönség örök háláját és megbecsülését kapták a munkájukért, amely talán még most is, a mai napig ugyanúgy kitart, ugyanúgy övezi őket, mint a régi, szép időkben. Észintén remélem, hogy ez valamelyest kárpótlást jelentett nekik a szakma lenézése és nemtörődömsége ellenére is.

Más úgysem jutott, és sajnos nem is fog jutni nekik soha.

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

[Tweet](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló